

СЛОВОТО ОТНОСНО ГОДЕЖИ И СВАТБИ

Битие 1:26-28,31

²⁶И Бог каза: Да създадем човека (Адам, т.е. взет от земята; от евр.: адама – почва) по Нашия образ, по Наше подобие! И нека владеят над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всички пълзящи, които пълзят по земята. ²⁷И Бог създаде човека по Своя образ, по Божия образ го създаде; мъжки и женски пол ги създаде. ²⁸И Бог ги благослови и Бог им каза: Плодете се и се множете, напълнете земята и я обладайте, и владейте над морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята. ³¹И Бог видя всичко, което създаде. И ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро: шестият ден.

Битие 4:1-2

¹И Адам позна жена си Ева, и тя забременя и роди Каин (Придобивка, Печалба). И каза: С помощта на Господа придобих мъж. ²Роди още и брат му Авел (Лъх, Нищожност). Авел стана овчар, а Каин стана земеделец.

Битие 6:1-6

¹Като започнаха хората да се умножават по лицето на земята и им се раждаха дъщери, ²Божиите синове, като гледаха, че човешките дъщери бяха красиви, вземаха си за жени от всички, които избираха. ³Тогава Господ каза: Духът Ми няма да пребъде или: да остава, да се съди вечно в човека, защото той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години. ⁴В онези дни имаше великани на земята; а и след това, след като Божиите синове влизаха при човешките дъщери и те им раждаха синове, това бяха онези силни и знаменити старовременни мъже. ⁵И Господ видя, че се умножаваше злината на човека по земята и че всичките въображения на мислите на сърцето му бяха само зло цял ден. ⁶И Господ се разкая, че беше създал човека на земята, и се огорчи в сърцето Си.

Битие 19:30-38

³⁰А Лот излезе от Сигор и живееше в планината и с него – двете му дъщери. Понеже се боеше да остане в Сигор, затова живееше в една пещера, той и двете му дъщери. ³¹Тогава първородната каза на по-младата: Баща ни е стар и няма мъж на земята да влезе при нас според обичая на цялата земя. ³²Ела да напием баща си с вино и да лежим с него, за да запазим потомство от баща си. ³³И така, онази нощ напиха баща си с вино и първородната влезе и лежа с баща си, а той не разбра нито кога легна тя, нито кога стана. ³⁴И на сутринта първородната каза на по-младата: Виж, миналата нощ аз лежах с баща си; да го напием с вино и тази нощ, и влез ти и лежи с него, за да запазим потомство от баща си. ³⁵И така, и онази нощ напиха баща си с вино и по-младата влезе и лежа с него, а той не разбра нито кога легна тя, нито кога стана. ³⁶Така и двете дъщери на Лот забременяха от баща си. ³⁷И

първородната роди син и го наименува Моав На евр. Моав звучи подобно на Миав, т.е. От бащата.; той е отец на моавците и до днес. ³⁸И по-младата роди син и го наименува Бен-Ами Син на моя кръвен роднина; той е отец на амонците и до днес.

Битие 24:1-67

¹А когато Авраам беше стар, в напреднала възраст, и Господ беше благословил Авраам във всичко, ²Авраам каза на най-възрастния слуга в дома си, който беше настоятел на целия му имот: Сложи, моля те, ръката си под бедрото ми, ³и ще те закълна в Господа, Бог на небето и Бог на земята, че няма да вземеш жена за сина ми от дъщерите на ханаанците, между които живея; ⁴а да отидеш в отечеството ми, при рода ми, и оттам да вземеш жена за сина ми Исаак! ⁵А слугата му каза: Може да не иска жената да дойде след мен в тази земя. Трябва ли да заведа сина ти в онази земя, откъдето си излязъл? ⁶Но Авраам му каза: Пази се да не върнеш сина ми там! ⁷Господ, небесният Бог, който ме изведе от бащиния ми дом и от родната ми земя, и който ми говори, и който ми се закле, като каза: На твоето потомство ще дам тази земя; Той ще изпрати Своя Ангел пред теб; и оттам ще вземеш жена за сина ми. ⁸Но ако жената не иска да дойде след теб, тогава ти ще бъдеш свободен от това мое заклеване. Само да не върнеш сина ми там! ⁹Тогаваш слугата сложи ръката си под бедрото на господаря си Авраам и му се закле за това нещо. ¹⁰И така, слугата взе десет камили от камилите на господаря си и тръгна, като носеше в ръцете си от всички богатства на господаря си. Стана и отиде в Месопотамия, в града на Нахор. ¹¹И навечер, когато жените излизат да си наливат вода, той накара камилите да коленичат въвн от града при водния кладенец. ¹²Тогаваш каза: Господи, Боже на господаря ми Авраам, моля Те, дай ми добра среща днес и окажи милост на господаря ми Авраам! ¹³Ето, аз стоя при извора на водата и дъщерите на градските жители излизат да си наливат вода. ¹⁴Нека момичето, на което кажа: Я наведи водноса си да пия! – и то каже: Пий, и ще напоя и камилите ти! – то нека е онова, което си отредил за слугата си Исаак. От това ще позная, че си оказал милост на господаря ми. ¹⁵Докато той още говореше, ето Ревека, която се беше родила на Ватуил, сина на Мелха, жената на Нахор, брата на Авраам, излезе с водноса си на рамото си. ¹⁶Момичето беше твърде красиво на глед, девица, която никой мъж не беше познал. Тя слезе на извора, напълни водноса си и се изкачи. ¹⁷А слугата изтича да я посрещне и каза: Дай ми да пия малко вода от водноса ти! ¹⁸А тя каза: Пий, господарю мой! – и бързо свали водноса си на ръката си и му даде да пие. ¹⁹И като му даде достатъчно да пие, каза: И за камилите ти ще извадя, докато се напоят. ²⁰И като изля бързо водноса си в поилото, изтича на кладенеца да извади още и извади за всичките му камили. ²¹А човекът я наблюдаваше внимателно и мълчеше, за да познае дали Господ е направил пътуването му успешно, или не. ²²И когато камилите бяха напоени, човекът взе една златна обица, тежка половин сикъл, и две гривни за ръцете ѝ, тежки десет сикъла злато, и каза: ²³Чия дъщеря си ти, я ми кажи. Има ли в къщата на баща ти място за нас да пренощуваме? ²⁴А тя му каза: Аз съм дъщеря на Ватуил, син на Мелха, когото тя е родила на Нахор. ²⁵Каза му още: У нас има и слама, и

храна много, и място за пренощуване. ²⁶Тогава човекът се наведе и се поклони на Господа. ²⁷И каза: Благословен да бъде Господ, Бог на господаря ми Авраам, който не лиши господаря ми от милостта Си и верността Си, като отпрати Господ пътя ми в дома на братята на господаря ми! ²⁸А момичето изтича и разказа тези неща в дома на майка си. ²⁹А Ревека имаше брат на име Лаван, и Лаван изтича въвн при човека на извора. ³⁰Защото, като видя лицата и гривните на ръцете на сестра си и чу думите на сестра си Ревека, която казваше: Така ми говори човекът. – той отиде при човека. И ето, той стоеше при камилите до извора. ³¹И каза: Влез, ти, благословен от Господа, защо стоиш въвн? Пригответх къщата и място за камилите. ³²И така, човекът влезе въщи; и камилите се разтовариха и се даде слама и храна за камилите и вода за измиване на краката му и на краката на мъжете, които бяха с него. ³³И сложи се пред него да яде, но той каза: Не искам да ям, докато не кажа думите си. А Лаван рече: Казвай! ³⁴Тогава той каза: Аз съм слуга на Авраам. ³⁵Господ е благословил господаря ми премного, и той стана велик. Дал му е овце и говеда, сребро и злато, слуги и слугини, камили и магарета. ³⁶И Сара, жената на господаря ми, роди син на господаря ми, когато беше вече остаряла; и на него той даде всичко, което има. ³⁷И господарят ми ме закле, като каза: Да не вземеш за сина ми жена от дъщерите на ханаанците, в чиято земя живея, ³⁸а да отидеш в бащиния ми дом и при рода ми и оттам да вземеш жена за сина ми. ³⁹И казах на господаря си: Може да не иска жената да дойде след мен. ⁴⁰Но той ми каза: Господ, пред когото ходя, ще изпрати Своя Ангел с теб и ще направи пътуването ти успешно, и ще вземеш жена за сина ми от рода ми и от бащиния ми дом. ⁴¹Тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми: когато отидеш при рода ми и ако не ти я дадат, тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми. ⁴²И като пристигнах днес на извора, казах: Господи, Боже на господаря ми Авраам, моля Те, ако правиш успешно пътуването ми, по което ходя, ⁴³ето, аз стоя при водния извор, и нека момичето, което излезе да налее вода, и аз му кажа: Дай ми да пия малко вода от водоноса ти! – ⁴⁴и то ми каже: И ти пий, и ще извадя и за камилите ти! – тя да е жената, която Господ е определил за сина на господаря ми. ⁴⁵Докато още говорех в сърцето си, ето, Ревека излезе с водоноса на рамото си. И като слезе на извора и наля, аз ѝ казах: Дай ми да пия. ⁴⁶И тя бързо сне водоноса от рамото си и каза: Пий, и ще напоя и камилите ти. И аз пих, а тя напои и камилите. ⁴⁷Тогава я попитах и казах: Чия дъщеря си? А тя каза: Аз съм дъщеря на Ватуил, сина на Нахор, когото му роди Мелха. Тогава сложих лицата на носа ѝ и гривните на ръцете ѝ, ⁴⁸и се наведох, и се поклоних на Господа, и благослових Господа, Бога на господаря ми Авраам, който ме доведе по правия път, за да взема за сина му дъщерята на брата на господаря ми. ⁴⁹И сега, ако искате да окажете милост и вярност на господаря ми, кажете ми; и ако не, кажете ми, за да се обърна надясно или наляво. ⁵⁰А Лаван и Ватуил в отговор казаха: От Господа стана това; ние не можем да ти кажем нито зло, нито добро. ⁵¹Ето Ревека пред теб: вземи я и си иди, нека бъде жена на сина на господаря ти, както Господ е говорил. ⁵²Като чу думите им, слугата на Авраам се поклони на Господа до земята. ⁵³И слугата извади сребърни и златни украшения и облекла и ги даде на Ревека; даде също и скъпи дарове на брат ѝ и на майка ѝ. ⁵⁴После той и мъжете, които бяха с него, ядоха и пиха и пренощуваха. И като станаха

сутринта, каза: Изпратете ме при господаря ми. ⁵⁵А брат ѝ и майка ѝ казаха: Нека поседи момичето с нас известно време, десетина дни, и после нека отиде! ⁵⁶Но той им каза: Не ме спирайте, тъй като Господ е направил пътуването ми успешно; изпратете ме да отида при господаря си. ⁵⁷А те казаха: Да повикаме момичето и да го попитаме какво ще каже. ⁵⁸И така, повикаха Ревека и ѝ казаха: Отиваш ли с този човек? А тя каза: Отивам. ⁵⁹И така, изпратиха сестра си Ревека с бавачката ѝ и слугата на Авраам с мъжете му. ⁶⁰И благословиха Ревека, като ѝ казаха: Сестро наша, да се родят от теб хиляди по десет хиляди и потомството ти да завладее портата на ненавистниците си! ⁶¹И Ревека и слугините ѝ станаха, възседнаха камилите и отидоха след човека. Така слугата взе Ревека и си замина. ⁶²А Исаак идваше от Вир-Лахай-Роу, защото живееше в южната земя. ⁶³И като излезе Исаак, за да размишлява на полето привечер, повдигна очи и видя, и ето, приближаваха се камили. ⁶⁴И Ревека повдигна очи и видя Исаак, и слезе от камилата. ⁶⁵И каза на слугата: Кой е онзи човек, който идва през полето насреща ни? И слугата каза: Това е господарят ми. Затова тя взе покривалото си и се покри. ⁶⁶И слугата разказа на Исаак всичко, което беше извършил. ⁶⁷Тогава Исаак въведе Ревека в шатрата на майка си Сара и я взе, и тя му стана жена, и той я обикна. Така Исаак се утеша след смъртта на майка си.

Битие 26:34-35

³⁴На четиридесет години Исав се ожени за Йехудита, дъщеря на хета Беер, както и за Васемата, дъщеря на хета Елон. ³⁵Но те бяха горест за Исаак и Ревека.

Битие 28:1-35

¹Тогава Исаак повика Яков. След като го благослови, той му поръча: „Не се жени за хетка. ²Стани, иди в Месопотамия, в дома на бащата на майка ти Ватуил, и си вземи жена оттам, от дъщерите на Лаван, брата на майка ти. ³А Всемогъщият Бог да те благослови, да те наплоди и да те размножи, за да произлязат от тебе много народи. ⁴Да ти даде благословията на Авраам – на тебе и на твоето потомство, за да наследиш земята, в която живееш и която Бог даде на Авраам!“ ⁵Исаак изпрати Яков и той отиде в Месопотамия при Лаван, син на арамеец Ватуил, при брата на Ревека, майка на Яков и Исав. ⁶Исав видя, че Исаак благослови Яков и с благословение го изпрати в Месопотамия, за да си вземе оттам жена с поръка: „Не се жени за хетка“, ⁷както и че Яков послуша баща си и майка си и отиде в Месопотамия. ⁸Исав разбра, че ханаанките не са по угода на баща му Исаак. ⁹Затова той отиде при Измаил и освен другите си жени взе за жена Махалата, дъщеря на Авраамовия син Измаил, сестра на Навайт.

Битие 29:1-35

¹И Яков тръгна и отиде в земята на източните жители. ²И видя, и ето, кладенец на полето, и там три стада овце, които почиваха при него, защото от онзи кладенец пояха стадата. А върху отвора на кладенеца имаше голям камък. ³И когато всичките стада се събираха там, отместваха камъка от отвора на кладенеца и напояваха овцете, и после пак слагаха камъка на мястото му над отвора на кладенеца. ⁴И Яков каза на овчарите: Братя,

откъде сте? А те казаха: От Харан сме. ⁵И им каза: Познавате ли Лаван, сина на Нахор? Отговориха: Познаваме го. ⁶И им каза: Здрав ли е? А те казаха: Здрав е, и ето, дъщеря му Рахил идва с овцете. ⁷А той каза: Ето, още е много рано, не е време да се прибира добитъкът, напойте овцете и идете да ги пасете. ⁸А те казаха: Не можем, докато не се съберат всичките стада; тогава отместват камъка от отвора на кладенеца и напояваме овцете. ⁹Докато той още говореше с тях, дойде Рахил с овцете на баща си, защото тя ги пасеше. ¹⁰А когато Яков видя Рахил, дъщерята на вуйчо си Лаван, и овцете на вуйчо си Лаван, Яков се приближи и отмести камъка от отвора на кладенеца и напои овцете на вуйчо си Лаван. ¹¹И Яков целуна Рахил и заплака с висок глас. ¹²И Яков каза на Рахил, че е брат на баща ѝ, и че е син на Ревека, а тя изтича и каза на баща си. ¹³А Лаван, като чу за Яков, сестриния си син, изтича да го посрещне. И го прегърна, целуна го и го заведе у дома си. Тогава Яков разказа всичко на Лаван. ¹⁴И Лаван му каза: Наистина ти си моя кост и моя плът. И Яков живя при него един месец. ¹⁵След това Лаван каза на Яков: Нима като си ми брат, ще ми работиш безплатно? Кажу ми каква да ти бъде заплатата. ¹⁶А Лаван имаше две дъщери. Името на по-голямата беше Лия, а името на по-малката – Рахил. ¹⁷На Лия очите не бяха здрави, а Рахил имаше хубава снага и беше хубава на глед. ¹⁸И Яков обикна Рахил и каза: Ще ти работя седем години за по-малката ти дъщеря Рахил. ¹⁹И Лаван каза: По-добре да я дам на теб, отколкото да я дам на друг мъж. Живей при мен. ²⁰И така, Яков работи за Рахил седем години, но поради любовта му към нея те му се видяха като няколко дни. ²¹След това Яков каза на Лаван: Дай жена ми, защото дойде време да вляза при нея. ²²И така, Лаван събра всичките мъже от това място и даде угощение. ²³А вечерта взе дъщеря си Лия и му я доведе, и той влезе при нея. ²⁴И Лаван даде слугинята си Зелфа за слугиня на дъщеря си Лия. ²⁵И на сутринта, ето че беше Лия. И Яков каза на Лаван: Какво е това, което ми стори ти? Нали за Рахил ти работих? Тогава защо ме излъга? ²⁶А Лаван каза: В нашето място няма обичай да се дава по-младата преди първородната. ²⁷Свърши сватбената седмица с тази, и ще ти дадем и онази за работата, която ще ми вършиш още седем години. ²⁸И Яков направи така. Свърши седмицата с Лия и тогава Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена. ²⁹И Лаван даде слугинята си Вала за слугиня на дъщеря си Рахил. ³⁰И Яков влезе и при Рахил и обикна и Рахил повече от Лия. И работи на Лаван още седем години. ³¹А Господ, понеже видя, че Лия не беше обичана, отвори утробата ѝ. А Рахил беше бездетна. ³²И така, Лия забременя и роди син, и го нарече Рувим (Ето, син), защото си казваше: Господ погледна на нещастieto ми, сега мъжът ми ще ме обикне. ³³И пак забременя и роди син, и каза: Понеже чу Господ, че не съм обичана, затова ми даде и този. И го нарече Симеон (Чуване). ³⁴И пак забременя и роди син, и каза: Сега вече мъжът ми ще се привърже към мен, защото му родих трима сина. Затова го нарече Леви (Привързване). ³⁵И пак забременя и роди син, и каза: Този път ще славословя Господа. Затова го нарече Юда (Славословие). И престана да ражда.

Битие 31:41-50

⁴¹Двадесет години вече съм бил в дома ти; четиринадесет години ти работих за двете ти дъщери и шест години за стадото ти, и ти десет пъти промени

заплатата ми. ⁴²Ако не беше с мен Бог на бащите ми, Бог на Авраам, Страхът на Исаак, ти със сигурност би ме изпратил сега без нищо. Бог видя моята неволя и труда на ръцете ми и те изобличи нощес. ⁴³А Лаван в отговор каза на Яков: Тези дъщери са мои дъщери и синовете са мои синове и стадата са мои стада. Всичко, което виждаш, е мое. Но какво да сторя днес на тези мои дъщери или на синовете им, които са народили? ⁴⁴И сега ела, аз и ти да направим договор, който да бъде свидетелство между мен и теб. ⁴⁵Тогава Яков взе камък и го изправи за стълб. ⁴⁶И Яков каза на братята си: Натрупайте камъни. И те взеха камъни и направиха грамада и ядоха там край грамадата. ⁴⁷Лаван я нарече Йегар Сахадута, а Яков я нарече Галаадевр.: Грамада на свидетелство, ⁴⁸И Лаван каза: Тази грамада е свидетел днес между мен и теб. Поради това тя се нарече Галаад ⁴⁹и МасфаСтражница, защото каза: Господ да бди между мен и теб, когато сме далеч един от друг. ⁵⁰Ако се държиш зле с дъщерите ми или ако вземеш други жени освен дъщерите ми – няма никой човек с нас за свидетел; ето, Бог е свидетел между мен и теб.

Битие 34:1-4,8-15,24-25

¹А Дина, дъщерята на Лия, която тя беше родила на Яков, излезе да види дъщерите на онази земя. ²И Сихем, синът на евееца Емор, местния владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили. ³И душата му се привърза към Якововата дъщеря Дина и обикна момичето, и говори на момичето по сърцето му. ⁴И Сихем говори на баща си Емор и каза: Взemi ми това момиче за жена! И така, Емор говори с тях и каза: Душата на сина ми Сихем се е привързала към дъщеря ви. Моля ви, дайте му я за жена. ⁹И се сродете с нас, давайте ни вашите дъщери и вземайте за вас нашите дъщери. ¹⁰Живейте с нас, ето, земята е пред вас – настанете се и търгувайте в нея и придобивайте владения в нея. ¹¹Също и Сихем каза на баща ѝ и на братята ѝ: Само да намеря вашето благоволение, каквото ми кажете, ще дам. ¹²Искайте от мен най-голямо венооткупна цена за девица и дарове, ще дам, както ми кажете, само ми дайте момичето за жена! ¹³А синовете на Яков отговориха на Сихем и на баща му Емор с лукавство, понеже той беше обезчестил сестра им Дина. И им говориха и казаха: ¹⁴Не можем да направим това, да дадем сестра си на необрязан човек, защото това би било позор за нас. ¹⁵Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, да обрязвате всеки от мъжки пол между вас. ²⁴Тогава всичките, които излизаха от портата на града му, послушаха Емор и сина му Сихем и всеки от мъжки пол се обряза, всичките, които излизаха от портата на града му. ²⁵А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от синовете на Яков, Симеон и Леви, братя на Дина, взеха всеки меч си, нападнаха безпрепятствено града и избиха всички от мъжки пол.

Битие 36:2-3

²Исав си взе за жени две ханаанки – Ада, дъщеря на хета Елон, и Оливема, дъщеря на Ана, внучка на евееца Цивеон, ³както и Васемата, дъщеря на Измаил, сестра на Навайот.

Изход 2:16-22

¹⁶А мадиамският свещеник имаше седем дъщери, които дойдоха и наляха вода и напълниха коритата, за да напоят стадото на баща си. ¹⁷Но овчарите дойдоха и ги изпъдиха, а Мойсей стана и им помогна, и напои стадото им. ¹⁸И като дойдоха при баща си Рагуил, той им каза: Как дойдохте днес толкова рано? ¹⁹А те казаха: Един египтянин ни избави от ръцете на овчарите, при това и вода ни наля и напои стадото. ²⁰И той каза на дъщерите си: А къде е той? Защо оставихте човека? Повикайте го да яде хляб. ²¹И Мойсей склониха да живее при човека. И той даде на Мойсей дъщеря си Сепфора за жена. ²²И тя роди син, и той го нарече Гирсом Пришълец тук, защото казваше: Пришълец станах в чужда земя.

Изход 21:1-11

¹Ето наредбите на закона, които ще представиш пред тях. ²Ако купиш роб евреин, шест години да работи, а на седмата да излезе свободен, без откуп. ³Ако е дошъл сам, сам да си излезе; ако е имал жена, и жена му да излезе с него. ⁴Ако господарят му му е дал жена и тя му е родила синове или дъщери, жената и децата ѝ да бъдат на господаря ѝ, а той да излезе сам. ⁵Но ако робът изрично каже: Обичам господаря си, жена си и децата си; не желая да изляза свободен! – ⁶тогава господарят му да го заведе пред съдиите, да го сложи при вратата или при стълба на вратата и господарят му да промуши ухото му с шило; и той ще му бъде роб завинаги. ⁷Ако някой продаде дъщеря си за робиня, тя няма да излезе, както излизат робите. ⁸Ако не хареса на господаря си, който я е определил за себе си, нека я остави да бъде откупена; той няма да има власт да я продаде на чужд народ, тъй като е постъпил невярно с нея. ⁹Но ако я е определил за сина си, нека постъпи с нея според правото на дъщерите. ¹⁰Ако си вземе още една жена, да не намали на онази храната ѝ, облеклото ѝ и съпружеското сношение с нея. ¹¹А ако не ѝ отдава тези трите, тогава тя нека си излезе даром, без откуп.

Изход 34:15-16

¹⁵Да не направиш договор с жителите на земята, защото, когато те блудстват след боговете си и жертват на боговете си, ще те поканят и ще ядеш от жертвите им, ¹⁶и ще вземеш от дъщерите им за синовете си, и техните дъщери, като блудстват след боговете си, ще направят и твоите синове да блудстват след боговете им.

Левит 22:12-13

¹³И ако дъщерята на свещеник стане жена на външен мъж, да не яде от възвишаемия принос на светите неща. ¹³Но ако дъщеря на свещеник овдолее или бъде напусната и няма потомство, и се върне в бащиния си дом, както в младостта си, тя може да яде от хляба на баща си. Но никой външен да не яде от него.

Числа 25:1-2

¹А Израил остана в Ситим и народът започна да блудства с дъщерите на Моав; ²защото те канеха народа на жертвите на боговете си и народът ядеше и се кланяше на боговете им.

Числа 36:2-12

²Господ заповяда на господаря ни да даде земята за наследство на израилевите синове с жребий; и на господаря ми беше заповядано от Господа да даде наследството на брат ни Салпаад на дъщерите му. ³Но ако те се омъжат за някой от синовете на другите племена на израилевите синове, тогава наследството им ще се отнеме от наследството на нашите бащи и ще се прибави към наследството на онова племе, на което ще принадлежат, и ще се отнеме от дела на нашето наследство. ⁴И когато дойде юбилеят на израилевите синове, тяхното наследство ще се прибави към наследството на онова племе, на което ще принадлежат; и наследството им ще се отнеме от наследството на бащиното ни племе. ⁵Тогава Мойсей заповяда на израилевите синове според Господната заповед и каза: Племето на синовете на Йосиф говори право. ⁶Ето словото, което Господ заповяда за дъщерите на Салпаад, като каза: Нека се омъжат за когото им се види добре, само да се омъжат за някого от рода на бащиното си племе, ⁷за да не преминава наследството на израилевите синове от племе на племе; защото израилевите синове трябва да се привързват всеки към наследството на бащиното си племе. ⁸Всяка дъщеря, която има наследство в племената на израилевите синове, трябва да се омъжи за един от рода на бащиното си племе, за да притежават израилевите синове всеки бащиното си наследство. ⁹Да не преминава наследство от едно племе на друго племе, а племената на израилевите синове да се привързват всяко към своето наследство. ¹⁰И дъщерите на Салпаад направиха, както Господ заповяда на Мойсей. ¹¹И Маала, Терса и Егла, и Мелха, и Нуа, дъщерите на Салпаад, се омъжиха за синовете на чичовците си; ¹²омъжиха се за мъже от родовете на синовете на Манасия, сина на Йосиф. И така наследството им остана в племето на бащиния им род.

Второзаконие 21:10-17

¹⁰Когато излезеш да воюваш против враговете си и Господ, твоят Бог, ги предаде в ръцете ти и вземеш от тях пленници, ¹¹и видиш между пленниците хубава жена и я пожелаеш, и я вземеш за жена, ¹²тогава да я заведеш у дома в къщата си и тя да обръсне главата си и да изреже ноктите си. ¹³Да съблече и дрехите на пленничеството си и да остане в къщата ти, и да оплаква баща си и майка си цял месец; и след това можеш да влезеш при нея и да ѝ бъдеш мъж, и тя да ти бъде жена. ¹⁴Но ако не си доволен от нея, тогава да я оставиш да си иде, където желае; но за пари да не я продаваш; да не я заробваш, защото си я унижил. ¹⁵Ако някой има две жени, едната любима, а другата нелюбима, и му родят синове – и любимата, и нелюбимата – и ако първородният син е на нелюбимата, ¹⁶тогава в деня, когато завежда имота си на синовете си, той не бива да направи първороден сина на любимата вместо сина на нелюбимата, който е първородният, ¹⁷а да признае първородния, сина на нелюбимата, като му даде двоен дял от целия си имот, защото той е началото на силата му; на него принадлежи правото на първородния.

Второзаконие 22:5,13-30

⁵Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да облича женска дреха, понеже всички, които правят така, са омразни на Господа, твоя Бог. ¹³Ако някой вземе

жена и влезе при нея, и я намрази, ¹⁴и даде причина да я злословят, и ѝ създаде лошо име, и каже: Взех тази жена и когато се приближих при нея, не я намерих девица!—¹⁵тогава бащата и майката на момичето да вземат доказателството за девствеността на момичето и да го изнесат на градските старейшини при портата. ¹⁶И бащата на момичето да каже на старейшините: Дадох дъщеря си на този човек за жена, но той я намрази, ¹⁷и ето, даде причина да я злословят и каза: Не намерих дъщеря ти девица. Но ето доказателството за девствеността на дъщеря ми. И да разгънат дрехата пред градските старейшини. ¹⁸Тогавата старейшините на онзи град да вземат мъжа и да го накажат, ¹⁹и да го глобят сто сребърни сикъла, и да ги дадат на бащата на момичето, защото е създал лошо име на израилева девица. И тя да му бъде жена; не може да я отпрати през всичките си дни. ²⁰Но ако това нещо е истина, че момичето не е намерено девица, ²¹тогава да изведат момичето до вратата на бащиния ѝ дом и мъжете от града ѝ да я убият с камъни и да умре, защото е извършила безчестие в Израил, като е блудствала в бащиния си дом. Така да отмахнеш злото отсред себе си. ²²Ако някой мъж бъде намерен да лежи с омъжена жена, тогава и двамата да умрат — мъжът, който е лежал с жената, и жената. Така да отмахнеш злото от Израил. ²³Ако някое момиче, девица, е сгодено за мъж и друг мъж я намери в града и лежи с нея, ²⁴тогава да изведете и двамата при портата на онзи град и да ги убие с камъни и да умрат — момичето, защото не е извикало в града, и мъжът, защото е унижил жената на ближния си. Така да отмахнеш злото отсред себе си. ²⁵Но ако мъжът намери сгоденото момиче на полето и мъжът я насили и лежи с нея, тогава само мъжът, който е лежал с нея, да умре. ²⁶А на момичето да не направиш нищо; в момичето няма грях, заслужаващ смърт; защото това е както когато някой се вдигне срещу ближния си и го убие. ²⁷Понеже той я е намерил на полето и сгоденото момиче е извикало, но не е имало кой да го спаси. ²⁸Ако някой намери момиче, девица, която не е сгодена, и я хване и лежи с нея и ги намерят, ²⁹тогава мъжът, който е лежал с нея, да даде на бащата на момичето петдесет сребърни сикъла; и тя да му стане жена, понеже я е унижил; не може да я отпрати през всичките си дни. ³⁰Мъж да не взема жената на баща си и да не открива полата на дрехата на баща си.

Съдии 3:5-7

⁵И израилевите синове живеяха между ханаанците и хетейците, и аморейците, и ферезейците, и евейците, и евусейците; ⁶и си вземаха дъщерите им за жени и даваха дъщерите си на синовете им, и служеха на боговете им. ⁷И израилевите синове вършиха зло пред Господа и забравиха Господа, своя Бог, и служеха на ваалимите и на ашерите.

Съдии 14:1-4,20

¹И Самсон слезе в Тамна и видя в Тамна една жена от дъщерите на филистимците. ²И той се изкачи и разказа на баща си и майка си, и каза: Видях в Тамна една жена от дъщерите на филистимците; И сега, вземете ми я за жена! ³А баща му и майка му му казаха: Няма ли жена между дъщерите на братята ти или между целия ми народ, че да ходиш да вземаш жена от необрязаните филистимци? Но Самсон каза на баща си: Тази ми вземи,

защото тя е права в очите ми.⁴ Но баща му и майка му не знаеха, че това беше от Господа, защото Той търсеше случай да излезе срещу филистимците. А в онова време филистимците владееха над Израил.²⁰ А жената на Самсон беше дадена на другаря му, който му беше приятел.

Съдии 21:7,14-23

⁷Какво да сторим за оцелелите от тях, за да имат жени, след като се заклехме в Господа да не им даваме жени от нашите дъщери? ¹⁴И в онова време Вениамин се върна и те им дадоха жените, които бяха оставили живи от жените на Явис-Галаад; но пак не им бяха достатъчно. ¹⁵И народът се смили над Вениамин, понеже Господ беше направил пролом в израилевите племена. ¹⁶Тогавашарейшините на обществото казаха: Какво да направим за оцелелите, за да имат жени, тъй като жените от Вениамин загинаха? ¹⁷И казаха: Трябва да има наследство за оцелелите от Вениамин, за да не загине едно племе от Израил. ¹⁸Ние обаче не можем да им дадем жени от нашите дъщери, защото израилевите синове се заклеха и казаха: Проклет, който даде жена на вениаминците! ¹⁹Тогавашарейшините казаха: Ето, всяка година има празник на Господа в Сило, който е на север от Ветил, към изгрев слънце от пътя, който се изкачва от Ветил към Сихем, и на юг от Левона. ²⁰И те заповядаха на вениаминовите синове и казаха: Идете и залегнете в лозята, ²¹и гледайте; и ето, когато силоанските дъщери излязат да играят танци, тогава излезте от лозята, и си отвлечете всеки за себе си жена от силоанските дъщери, и си идете във вениаминовата земя. ²²И когато бащите им или братята им дойдат да ни се оплачат, ние ще им кажем: Бъдете милостиви към тях заради нас, понеже в битката не задържахме жена за всекиго; а сега не сте им дали вие, че да сте виновни! ²³И вениаминовите синове направиха така и си взеха жени според броя си от танцуващите, които отвлякоха. После отидоха и се върнаха в наследството си, и построиха градовете, и живееха в тях.

Рут 3:6-13

⁶И тя слезе на хармана и направи всичко, което ѝ заповяда свекърва ѝ. ⁷И Вооз яде и пи, и сърцето му се развесели, и отиде да си легне в края на житния куп. А тя дойде тихо, повдигна завивката откъм краката му и легна. ⁸И около полунощ човекът се стресна и се обърна, и ето, при краката му лежеше жена. ⁹И каза: Коя си ти? А тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут. Простри дрехата букв.: крилете си над слугинята си, защото си сродник! ¹⁰Тогавашарейшините казаха: Благословена да си от Господа, дъще моя! Последната ти доброта, която показа, е по-голяма от първата, понеже не отиде след млади мъже, били те бедни или богати. ¹¹И сега, дъще моя, не се бой. Ще направя за теб всичко, каквото кажеш, защото целият град букв.: цялата порта на народа ми знае, че си добродетелна жена. ¹²И сега, вярно е, че аз съм сродник, но има един по-близък сродник от мен. ¹³Остани тази нощ; и на сутринта, ако той иска да изпълни към теб дълга на сродник букв.: да те откупи, добре, нека го изпълни. Но ако не иска да изпълни към теб дълга на сродник, тогава аз ще изпълня дълга към теб – жив е Господ! Лежи тук до сутринта.

Рут 4:1-10

¹А Вооз се изкачи при портата и седна там; и ето, мина сродникът, за когото

Вооз беше говорил. И той каза: Ти и ти, отбий се, седни тук. И той се отби и седна. ²И той взе десет мъже от градските старейшини и каза: Седнете тук. И те седнаха. ³И каза на сродника: Ноемин, която се върна от моавските полета, продава нивата, която принадлежеше на брат ни Елимелех. ⁴Затова аз си помислих да ти съобщя и да ти кажа: Купи я пред жителите и пред старейшините на народа ми. Ако ще откупиш, откупи, но ако няма да откупиш, кажи ми, за да зная; защото няма друг освен теб, който да откупи, и аз съм след теб. И той каза: Ще откупя. ⁵Тогавя Вооз каза: В деня, когато купиш нивата от ръката на Ноемин, трябва да я купиш и от моавката Рут, жената на умрелия, за да издигнеш името на умрелия над наследството му. ⁶А сродникът каза: Не мога да я откупя за себе си, да не би да съсия собственото си наследство. Ти откупи за себе си това, което е мое да откупя, защото аз не мога да го откупя. ⁷А в предишните времена това беше обичаят в Израил при откупуване и при размяна, за да се потвърди всяко нещо: човекът събуваше обувката си и я даваше на другия; и това беше свидетелството в Израил. ⁸Затова сродникът каза на Вооз: Купи я за себе си! – и събу обувката си. ⁹Тогавя Вооз каза на старейшините и на целия народ: Днес вие сте свидетели, че купих от ръката на Ноемин всичко, което беше на Елимелех, и всичко, което беше на Хелеон и Маалон. ¹⁰И моавката Рут, вдовицата на Маалон, придобих за своя жена, за да издигна името на умрелия над наследството му, за да не се изличи името на умрелия измежду братята му и от портата на мястото му. Вие сте свидетели за това днес.

1 Царе 1:1-6

¹Имаше един човек от Раматаим-Софим, от хълмистата земя на Ефрем, и името му беше Елкана, син на Ероам, син на Елиу, син на Тоу, син на Суф, ефратец. ²И той имаше две жени; името на едната беше Анна, а името на другата – Фенина. Фенина имаше деца, а Анна нямаше деца. ³А този човек всяка година се изкачваше от града си, за да се поклони и да принесе жертва на Господа на Войнствата в Сило. А двамата синове на Илий – Офний и Финеес – бяха свещеници на Господа там. ⁴И в деня, когато Елкана принасяше жертва, той даваше дялове на жена си Фенина и на всичките ѝ синове и дъщери; ⁵а на Анна даваше двоен дял, защото обичаше Анна; но Господ беше затворил утробата ѝ. ⁶А съперницата ѝ я дразнеше много, за да я наскърбява, защото Господ беше затворил утробата ѝ.

2 Царе 11:2-6

²И привечер, когато Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща, той видя от покрива една жена, която се къпеше. А жената беше много красива на вид. ³И Давид изпрати и разпита за жената. И казаха: Не е ли това Витсавее, дъщерята на Елиам, жената на хетееца Урия? ⁴И Давид изпрати пратеници и я взе, и когато тя дойде при него, лежа с нея – защото се беше очистила от нечистотата си – и тя се върна у дома си. ⁵И жената забременя и изпрати, и съобщи на Давид, и каза: Бременна съм. ⁶Тогавя Давид изпрати до Йоав и каза: Изпрати ми хетееца Урия. И Йоав изпрати Урия при Давид.

Ездра 2:61-62

⁶¹И от синовете на свещениците: синовете на Авая, синовете на Акос, синовете на Верзелай, който взе жена от дъщерите на галадеца Верзелай и се нарече по тяхното име. ⁶²Тези търсиха записването си между записаните в родословието, но не се намери. И те бяха изключени от свещенството като нечисти.

Ездра 9:1-2,10-12

¹И когато това беше свършено, началниците дойдоха при мен и казаха: Израилевият народ и свещениците, и левитите не са се отделили от народите на тези земи според техните мерзости – от ханаанците, хетейците, фerezейците, евусейците, амонците, моавците, египтяните и аморейците – ²защото са вземали от дъщерите им за себе си и за синовете си и така светият род се е смесил с народите на тези земи; дори ръката на началниците и управителите е била първа в това престъпление. ¹⁰И сега, Боже наш, какво да кажем след това? Защото ние оставихме заповедите Ти, ¹¹които си ни дал чрез слугите Си, пророците, като си казал: Земята, в която влизате, за да я завладеете, е нечиста земя заради нечистотите на народите на земите и мерзостите, с които са я напълнили от край до край с нечистотата си. ¹²И така, да не давате дъщерите си на синовете им и да не вземате техните дъщери за синовете си, и да не търсите мира им и благополучието им до века, за да се укрепите и да ядете богатата на земята, и да я оставите в наследство на синовете си до века.

Неемия 10:30

³⁰И се заклеха: Няма да даваме дъщерите си на народите на земята и няма да вземаме техните дъщери за синовете си!

Неемия 13:25,27

²⁵И се скарах с тях и ги проклех, и бих няколко от тях, и ги оскубах. И ги заклех в Бога, като казах: Да не давате дъщерите си на синовете им и да не вземате от техните дъщери за синовете си и за себе си! ²⁷И аз заповядах на левитите да се очистват и да идват да пазят портите, за да се освещава съботният ден. Помни ме, Боже мой, и за това и се смили над мен според голямата Си милост!

Естир 2:1-18

¹След тези събития, когато се укроти яростта на цар Асуир, той си спомни за Астин и за онова, което беше сторила, и какво беше решено против нея. ²Тогаваше слугите, които слугуваха на царя, казаха: Нека се потърсят за царя красиви млади девизи. ³И нека царят назначи чиновници по всичките области на царството си, които да съберат всички красиви млади девизи в крепостта Суса, в женската къща, под надзора на царския скопец Игай, пазача на жените; и нека им се дадат необходимите средства за разкрасяване. ⁴И девойката, която се хареса на царя, нека стане царица вместо Астин. И това се хареса на царя и той направи така. ⁵А в крепостта Суса имаше един юдеин на име Мардохей, син на Яир, син на Семей, син на Кис, вениаминец, ⁶който беше отведен в плен от Ерусалим с пленниците, които бяха отведени в плен с юдовия цар Йехония, които вавилонският цар Навуходоносор беше отвел в

плен. ⁷И той беше настойник на Адаса, която е Естир, дъщерята на чичо си, защото тя нямаше нито баща, нито майка. Момичето беше стройно и красиво; и когато баща му и майка му умряха, Мардохей го взе за своя дъщеря. ⁸И така, когато се разчу заповедта и разпоредбата на царя и когато бяха събрани много момичета в крепостта Суса под надзора на Игай, доведоха и Естир в царската къща, под надзора на Игай, пазача на жените. ⁹И момичето му се хареса и придоби благоволенieto му; и той побърза да ѝ даде от царската къща средствата ѝ за разкрасяване, както и дяловете ѝ, даде ѝ също и седемте най-отбрани момичета от царския дворец и я премести с момичетата ѝ в най-доброто помещение на женската къща. ¹⁰Естир не беше открила народа си и рода си, защото Мардохей ѝ беше поръчал да не го открива. ¹¹И Мардохей ходеше всеки ден пред двора на женската къща, за да научава как е Естир и какво става с нея. ¹²А когато дойдохе редът на всяка девойка да дойде при цар Асуир, след като беше стояла дванадесет месеца в женската къща според нареденото за жените – защото така се изпълваше времето за разкрасяването им: шест месеца се мажеха със смирнено масло, и шест месеца с аромати и с други средства за разкрасяване на жените – ¹³тогава девойката влизаше така при царя и всичко, което поискаше, ѝ се даваше да го занесе със себе си от женската къща в къщата на царя. ¹⁴Вечер влизаше, а сутрин се връщаше във втората женска къща под надзора на Саасгаз, царския скопец, който пазеше наложниците; тя не влизаше вече при царя освен ако царят я поискаше и бъдеше повикана по име. ¹⁵А когато дойде редът да влезе при царя Естир, дъщерята на Авихаил, чичото на Мардохей, която той беше взел за своя дъщеря, тя не поиска друго освен каквото ѝ каза царският скопец Игай, пазачът на жените. И Естир придобиваше благоволенieto на всички, които я видеха. ¹⁶И Естир беше заведена при цар Асуир в царската му къща в десетия месец, който е месец Тавет, в седмата година от царуването му. ¹⁷И царят обикна Естир повече от всичките жени и тя придоби неговото благоволение и милост повече от всичките девизи. И той сложи царската корона на главата ѝ и я направи царица вместо Астин. ¹⁸Тогава царят направи голямо угощение на всичките си началници и на слугите си, угощение в чест на Естир; и направи облекчение на областите и даде подаръци, както подобаваше на царя.

Йеремия 29:5-7

⁵Стройте къщи и живеете в тях, садете градини и яжте плода им, ⁶вземайте жени и раждайте синове и дъщери, вземайте жени за синовете си и давайте дъщерите си на мъже, и нека раждат синове и дъщери, и се умножавайте, а не намалявайте. ⁷И търсете мира на града, където ви отведох в плен, и се молете за него на Господа, понеже в неговия мир ще имате и вие мир.

Осия 2:18-20

¹⁸В онзи ден ще склуча за тях завет с полските зверове и с небесните птици, и с пълзящите по земята; и ще строша лък и меч, и война от земята, и ще им дам да живеят в безопасност. ¹⁹И ще те сгодя за Себе Си до века, и ще те сгодя за Себе Си в правда и в правосъдие, и в милост и в милосърдие. ²⁰И ще те сгодя за Себе Си в истина и ще познаеш Господа.

Осия 4:14

¹⁴Няма да накажа дъщерите ви, когато блудстват, и снахите ви, когато прелюбодействат, защото те самите се отделят с блудниците и жертват с посветените, т.е. храмови проститутки в служба на богинята на плодородието Астарта; и народът, който няма разум, ще бъде повален.

Матей 22:2-14

²Небесното царство прилича на един цар, който направи сватба на сина си. ³Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата, но те не искаха да дойдат. ⁴Пак изпрати други слуги, като им каза: Кажете на поканените: Ето, приготвих обяда си: юнците ми и угоените ми са заклани и всичко е готово; елате на сватбата! ⁵Но те пренебрегнаха поканата и се разотидоха: един на своята нива, а друг – по търговията си; ⁶а останалите хванаха слугите му и безсрамно ги оскърбиха и убиха. ⁷А царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онези убийци, и изгори града им. ⁸Тогава каза на слугите си: Сватбата е готова, но поканените не бяха достойни. ⁹Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, ги поканете на сватба. ¹⁰И така, онези слуги излязоха по пътищата, събраха всички, които намериха – зли и добри – и сватбата се напълни с гости. ¹¹А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не беше облечен в сватбарска дреха. ¹²И му каза: Приятелю, ти как си влязъл тук, без да имаш сватбарска дреха? А той мълчеше. ¹³Тогава царят каза на служителите: Вържете му краката и ръцете и го хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. ¹⁴Защото мнозина са призвани, а малцина – избрани.

Матей 25:1-13

¹Тогава небесното царство ще се сравни с десет девизи, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. ²А от тях пет бяха разумни и пет – неразумни. ³Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. ⁴Но разумните заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. ⁵И докато се бавеше младоженецът, се додряма на всичките и заспаха. ⁶А посред нощ се нададе вик: Ето, младоженецът (идва)! Излизайте да го посрещнете! ⁷Тогава всички онези девизи станаха и приготвиха светилниците си. ⁸А неразумните казаха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват. ⁹А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за нас, и за вас. По-добре идете при продавачите и си купете. ¹⁰А когато те отидоха да си купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата и вратата се затвори. ¹¹После дойдоха и другите девизи и казаха: Господи! Господи! Отвори ни! ¹²А Той в отговор каза: Истина ви казвам: не ви познавам. ¹³И така, бдете! Защото не знаете нито деня, нито часа, (в който Човешкият Син ще дойде).

Марк 13:32-33

³²А за онзи ден или час никой не знае, нито ангелите на небесата, нито Синът, а само Отец. ³³Внимавайте, бдете и се молете, защото не знаете кога ще настане времето.

Лука 12:35-36

³⁵Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви – запалени; ³⁶и самите вие да приличате на хора, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа.

Лука 14:8-24

⁸Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него някой по-почетен от теб ⁹и да дойде този, който е поканил и теб, и него, и да ти каже: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще започнеш със срам да заемаш последното място. ¹⁰Но когато те поканят, иди и седни на последното място и когато дойде този, който те е поканил, да ти каже: Приятелю, мини по-горе; тогава ще имаш почит пред всички, които седят с теб на трапезата. ¹¹Защото всеки, който възвишава себе си, ще бъде смирен, а който смирява себе си, ще бъде възвисен. ¹²Каза и на този, който Го беше поканил: Когато даваш обяд или вечеря, не кани приятелите си, нито братята си, нито роднините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят и да ти бъде отплатено. ¹³Но когато даваш угощение, покани бедни, недъгави, куци, слепи; ¹⁴и ще бъдеш блажен, защото те нямаат с какво да ти отплатят и ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните. ¹⁵И като чу това, един от седящите с Него на трапезата Му каза: Блажен онзи, който ще яде хляб в Божието царство. ¹⁶А Той каза: Един човек даде голяма вечеря и покани мнозина. ¹⁷И в часа на вечерята изпрати слугата си да каже на поканените: Елате, защото всичко е вече готово. ¹⁸А те всички започнаха единодушно да се извиняват. Първият му каза: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме. ¹⁹Друг каза: Купих си пет чифта волове и отивам да ги опитам; моля ти се, извини ме. ²⁰А друг каза: Ожених се и затова не мога да дойда. ²¹И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът разгневен каза на слугата си: Излез бързо на градските улици и пътеки и доведи тук бедните, недъгавите, слепите и куците. ²²И слугата каза: Господарю, направено е, каквото си заповядал, и има още място. ²³И господарят каза на слугата: Излез по пътищата и оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми; ²⁴защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от вечерята ми.

Лука 20:28-36

²⁸Учителю, Мойсей ни е писал: „Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, неговият брат да вземе жена му и да въздигне потомство на брат си.“ ²⁹А имаше седем братя. И първият взе жена и умря бездетен; ³⁰и вторият я взе и умря бездетен; ³¹взе я и третият; така също и седемте я взеха и умряха, без да оставят деца. ³²А после умря и жената. ³³И така, във възкресението на кого от тях ще бъде жена, защото и седемте я имаха за жена? ³⁴А Исус им каза: Синове на този свят се женят и се омъжват; ³⁵а онези, които се удостояват да достигнат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят, нито се омъжват. ³⁶И не могат вече да умрат, понеже са като ангелите; и като синове на възкресението са синове на Бога.

Йоан 2:1-11

¹На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска и майката на Исус беше

там. ²И Исус и учениците Му бяха поканени на сватбата. ³И когато се свърши виното, майката на Исус Му каза: Вино нямат. ⁴А Исус ѝ каза: Какво има между Мен и теб, жено? Часът Ми още не е дошъл. ⁵Майка Му каза на слугите: Каквото ви каже, направете. ⁶А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очистване, които побираха по две или три мери. ⁷Исус им каза: Напълнете делвите с вода. И те ги напълниха догоре. ⁸Тогавата им каза: Налейте сега и занесете на разпоредителя на угощението. И те занесоха. ⁹И когато разпоредителят на угощението вкуси от водата, сега превърната на вино, и не знаеше откъде беше – но слугите, които бяха напълнили водата, знаеха, разпоредителят на угощението повика младоженеца и му каза: ¹⁰Всеки човек слага първо доброто вино, а по-долното – след като се понапият; ти си задържал доброто вино досега! ¹¹Това извърши Исус в Кана Галилейска като начало на знаменията Си и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

Йоан 14:2-4

²В дома на Отца Ми има много жилища. Ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. ³И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че, където съм Аз, да бъдете и вие. ⁴А вие знаете къде отивам, и пътя знаете.

1 Петрово 3:1-7

¹Също така и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така че даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се спечелят без слово, чрез поведението на жените си, ²като видят вашето поведение в страх и чистота. ³Вашето украшение да не е външно, тоест плетене на косата, кичене със злато или обличане със скъпи дрехи, ⁴а скритият човек на сърцето, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. ⁵Защото така някога и светите жени, които се надяваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжете си, ⁶както Сара се покоряваше на Авраам и го наричаше господар, чиито деца станяхте и вие, като правите добро и не се боите от никаква заплаха. ⁷Също и вие, мъже, живеете благоразумно, като с по-слаб съсъд, с женския пол и им отдавайте почит като на сънаследници на благодатта на живота, за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви.

1 Коринтяни 6:15-20

¹⁵Не знаете ли, че вашите тела са части на Христос? И така, да отнема ли от Христос частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде! ¹⁶Или не знаете, че който се сношава с блудница, е едно тяло с нея? Защото Той казва: "дватамата ще бъдат една плът." ¹⁷Но който се съединява с Господа, е един дух с Него. ¹⁸Бягайте от блудството. Всеки друг грях, който би извършил човек, е вън от тялото, но който блудства, съгрешава против своето си тяло. ¹⁹Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога, и вие не принадлежите на себе си? ²⁰Защото вие бяхте купени с цена, затова прославете Бога с телата си.

1 Коринтяни 7:1-16,23,25-40

¹А относно това, което ми писахте: Добре е човек да не се докосва до жена.

²Но за да се избягва блудството, нека всеки мъж да има своя собствена жена, и всяка жена да има свой собствен мъж. ³Мъжът нека има с жената дължимото към нея сношение; също и жената – с мъжа. ⁴Жената няма власт над своето тяло, а мъжът; но също така и мъжът няма власт над своето тяло, а жената. ⁵Не се лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предадете на молитва, и пак бъдете заедно, за да не би Сатана да ви изкушава чрез това, че не можете да се въздържате. ⁶Но това казвам като позволение, а не като заповед. ⁷Но аз желая всички хора да са като мен. Обаче всеки има своя собствена дарба от Бога – един така, а друг иначе. ⁸А на неженените и вдовиците казвам: добро е за тях, ако си останат като мен. ⁹Но ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разпалват. ¹⁰А на женените поръчвам, и то не аз, а Господ: жена да не напуска мъжа си; ¹¹но ако е напуснала, нека остане неомъжена или нека се помири с мъжа си; и мъж да не оставя жена си. ¹²А на другите казвам аз, а не Господ: ако някой брат има невярваща жена и тя е съгласна да живее с него, да не я оставя. ¹³И жена, която има невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея, да не го оставя. ¹⁴Защото невярващият мъж се освещава чрез жената и невярващата жена се освещава чрез своя мъж; иначе децата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети. ¹⁵Но ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са заробени. Бог обаче ни е призовал към мир. ¹⁶Защото откъде знаеш, жено, дали няма да спасиш мъжа си? Или откъде знаеш, мъжо, дали няма да спасиш жена си? ²³С цена сте били купени, не ставайте роби на хора. ²⁵Относно девиците нямам заповед от Господа, но давам мнение като един, който е получил милост от Господа да бъде достоен за доверие. ²⁶И така, поради настоящата неволя, ето какво мисля за добро: добре е за човека да остане така, както си е. ²⁷Вързан ли си за жена, не търси развързване. Отвързан ли си от жена, не търси жена. ²⁸Но ако все пак се ожениш, не съгрешаваш; и ако една девица се омъжи, не съгрешава. Но такива ще имат житейски скърби, а пък аз ви жая. ²⁹Това казвам, братя, че времето е кратко. Затова отсега нататък тези, които имат жени, нека бъдат, като че нямат; ³⁰и онези, които плачат – като че не плачат; които се радват – като че не се радват; които купуват – като че не притежават; ³¹и които си служат със света – като че не са предадени на него; защото сегашното състояние на този свят преминава. ³²А аз желая вие да бъдете без грижи. Нежененият се грижи за това, което е Господно – как да угажда на Господа; ³³а жененият се грижи за това, което е световно – как да угажда на жена си. ³⁴Има разлика между жена и девица: неомъжената се грижи за това, което е Господно – да бъде свята и в тяло, и в дух; а омъжената се грижи за това, което е световно – как да угажда на мъжа си. ³⁵И това казвам за ваша собствена полза – не за да ви сложа оглавник, а заради благоприличието и за да постоите в Господа, без да се отвличате. ³⁶Но ако някой мисли, че постъпва нередно със своята девица, ако ѝ е преминала цветущата възраст, и ако трябва да стане така, нека прави каквото иска; не съгрешава; нека се женят. ³⁷Но този, който стои твърд в сърцето си, като не бива принуден, а има власт над волята си, и е решил това в сърцето си – да запази своята девица – прави добре. ³⁸Така че този, който омъжи девицата си, прави добре; а който не я омъжи, прави по-

добре. ³⁹Жената е обвързана дотогава, докогато е жив мъжът ѝ; но ако мъжът ѝ умре, е свободна да се омъжи за когото иска, но само в Господа. ⁴⁰Но по мое мнение, по-щастлива е, ако си остане така.

1 Коринтяни 11:1-12

¹Бъдете подражатели на мен, както съм и аз на Христос. ²За похвала ви е, че ме помните във всичко, като държите преданията така, както ви ги предадох. ³Но искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог. ⁴Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамва главата си. ⁵А всяка жена, която се моли или пророкува с непокрита глава, засрамва главата си, защото това е едно и също, като да е с бръсната глава. ⁶Защото, която жена не се покрива, нека се остриже. Но ако за една жена е срамно да бъде с остригана или обръсната глава, нека се покрива. ⁷Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога, а жената е слава на мъжа. ⁸Защото мъжът не е от жената, а жената – от мъжа. ⁹Защото не мъжът беше създаден за жената, а жената – за мъжа. ¹⁰Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт заради ангелите. ¹¹Обаче в Господа нито жената е без мъжа, нито мъжът е без жената. ¹²Защото както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената, а всичко е от Бога.

2 Коринтяни 6:14-18

¹⁴Не се впрягайте букв.: впрягайте с неравен ярем; с невярващите; защото, какво общо имат правдата и беззаконието? Или какво общение има светлината с тъмнината?¹⁵И какво съгласие има между Христос и Велуал? Или какво съучастие има вярващият с невярващия?¹⁶И какво споразумение има между Божия храм и idolите? Защото ние сме храм на живия Бог, както каза Бог: „Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат народ.“¹⁷Затова, „излезте изсред тях и се отделете“, казва Господ, „и не се допирайте до нечисто“, и: „Аз ще ви приема,¹⁸и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери“, казва всемогъщият Господ.

Ефесяни 5:1-3,22-33

¹И така, бъдете подражатели на Бога като възлюбени деца ²и живеете в любов, както и Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас като принос и жертва на Бога за благоуханна миризма. ³А блудство и всякаква нечистота или сребролюбие да не се даже споменават между вас, както прилича на свети. ²²Жените подчинявайте се на своите мъже, както на Господа, ²³защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата, като Той е Спасител на тялото. ²⁴Но както църквата се подчинява на Христос, така и жените нека се подчиняват във всичко на мъжете си. ²⁵Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея. ²⁶за да я освети, като я очисти с водно умиване чрез словото, ²⁷за да я представи на Себе Си църква славна, без петно или бръчка, или друго такова нещо, а да бъде свята и непорочна.²⁸Така са длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби. ²⁹Защото никой никога не е намразил собствената си плът, а я храни и се грижи за нея, както и Христос за църквата.³⁰Защото ние сме части на Неговото тяло, (от

Неговата плът и кости).³¹ „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, и двамата ще станат една плът.“³² Тази тайна е голяма; но аз казвам това за Христос и за църквата.³³ Така нека всеки един от вас да люби своята жена, както себе си; а жената да се бои от мъжа си.

1 Тимотей 2:8-11,13-15

⁸И така, искам мъжете да се молят на всяко място, като издигат свети ръце без гняв и съмнения.⁹ Така и жените да украсяват себе си с достойно държание, със скромност и целомъдрие, а не с плетене на косата или злато, или бисери, или скъпи дрехи,¹⁰ а с добри дела, както прилича на жени, които изповядват страх от Бога.¹¹ Жената да се учи мълчаливо, с пълно подчинение.¹³ Защото първо Адам бе създаден, а после Ева.¹⁴ И Адам не беше измамен, а жената беше измамена и падна в престъпление.¹⁵ Но тя ще се спаси чрез раждане на деца, ако останат във вяра и любов, и святост, с целомъдрие.

1 Тимотей 3:1-12

¹Вярно е това слово: ако някой се стреми към надзорничество, добро дело желае.² Надзорникът обаче трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, гостолобив, способен да поучава,³ не пияница, не побойник, а кротък, не скандалджия, не сребролюбец,⁴ който управлява добре своя дом, държи децата си в послушание с пълна сериозност,⁵ защото, ако човек не знае да управлява своя дом, как ще се грижи за Божията църква?⁶ Да не е нов във вярата, за да не се възгордее и падне под осъждането на дявола.⁷ Освен това той трябва да има добро име и сред външните, за да не бъде укоряван и да падне в примката на дявола.⁸ Така и служителите трябва да са сериозни, не двулични, не пристрастени към много вино, не лакоми за гнусна печалба,⁹ да държат тайната на вярата с чиста съвест.¹⁰ Също и те първо да се изпитват, и после да стават служители, ако са безупречни т.е. към тях няма повдигнато обвинение.¹¹ Така и жените трябва да са сериозни, не клеветници, самообладани, верни във всичко.¹² Всеки от служителите да е мъж на една жена и да управляват добре децата си и домовете си.

1 Тимотей 5:14

¹⁴По тази причина искам по-младите вдовици да се омъжват, да раждат деца, да управляват дом, да не дават никаква причина на противника да хули.

Тим 2:4

⁴За да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си.

Откровение 19:6-9

⁶И чух нещо като глас от огромно множество, като глас от много води и като глас от силни гръмове, които казваха: Алилуя! Защото Господ, нашият Бог, Всемогъщият, се възцари!⁷ Нека се радваме и се веселим и нека Му отдадем слава, защото дойде сватбата на Агнето и Неговата жена се е приготвила.⁸ И на нея се даде да се облече в блестящ и чист висон, защото висонът са праведните дела на светиите.⁹ И ми каза: Напиши: Блажени са тези, които са поканени на сватбената вечеря на Агнето.